

ADVENTNÍ VĚNEC

Adventní věnec představuje symbol Kristova kříže nebo je také vnímán jako symbol boží věčnosti a jednoty. Má jasné daná pravidla, jak by měl vypadat. Větývky jehličnanů či cesmíny, ze kterých je vyroben, představují život.

Dříve se často používaly i holé slaměné věnce, aby odháněly zlé duchy a aby zajišťovaly do domu požehnání.

Základy tradice adventních věnců položil v 19.století v Hamburku německý protestantský kněz Johann Heinrich Wichern. Vedl městskou školu pro chudé děti. Ty se ho v předvánoční době každodenně ptaly, kdy už budou Vánoce. A proto vyrobil předchůdce dnešních adventních věnců ze starého dřevěného kola a ozdobil ho 19 malými červenými svíčkami a 4 bílými svícemi. Každý den se zápalila jedna malá červená a v neděli jedna velká bílá.

Na adventní věnec patří čtyři svíčky. Zapalují se vždy v neděli. Důležité jsou i jejich barvy. Barvou adventu je fialová. Vyjadřuje důstojnost a pokání. Svíčky a stuhy na věnci by měly být fialové s výjimkou té třetí v pořadí, ta je růžová. Svíčky se zapalují proti směru hodinových ručiček. Často jsou také k vidění věnce s pátou bílou svíčkou uprostřed. Svíčka symbolizuje Krista a zapaluje se na Štědrý den.

Symbolika svíček na věnci

1.svíčka se jmenuje Naděje a zapaluje se na železnou neděli

2.svíčka se zapaluje na druhou adventní neděli, bronzovou.

Jmenuje se Mír.

3.svíčka by měla být růžová, má název Přátelství.

Zapaluje se o třetí adventní neděli, stříbrnou.

4.svíčka se zapaluje čtvrtou adventní neděli, zlatou.

Jmenuje se Láska.

5.svíčka se zapaluje na Štědrý den po západu slunce.

Je bílá a zasvěcená Kristu.

Připravila Hanka Machová

VÁNOCE

Tereza Studničková, Hana Schovánková

Vánoce, Vánoce
jsou prima svátky.
Patří k nim pečení cukroví,
prskavky a pohádky.

Jsme všichni rádi, že je máme,
po roce se zase s blízkými u stromku shledáme
a koledy si zazpíváme.

BALADA O JISKŘIČCE

Jindřich Studnička

Vylétla z ohně jiskřička,
bylo jí tuze blaze,
na ztemnělé obloze hvězdička
zářila v Malém voze.

Vždyť je to má sestřička,
radostně začala stoupat vzhůru,
na své cestě k výšinám
potkala starou můru.

Ta jí stroze pravila:
nežeň se k nebeské báni,
dole jsi se zrodila,
hvězdy si své místo chrání.

Po těch slovech jiskřičce
přestalo být blaze,
naposled smutně zablikla,
na zem dopadla saze.

AŽ ZAZVONÍ ZVONEČEK

Až zazvoní zvoneček,
rozsvítí se stromeček,
malý dárek rozbalte si
a na všechny vzpomeňte si.
Pak vykročte krokem
za tím novým rokem.

(básnička s přáním)

České adventní zvyky

Adventní zvyky jsou spjaty se svátky významných světců – sv. Barbory, sv. Mikuláše, sv. Lucie. Večer o těchto svátcích obcházely po vesnicích průvody adventních masek. Ty byly na rozdíl od těch veselých masopustních vážné, zadumané, strašily děti a vybízely dospělé k pokání.

Svátek svaté Barbory – 4.12.

Barboru kvůli její víře v Boha stál její otec, bohatý kupec.

U nás je s ní spojován zvyk trhání třešňové větvičky. Tomu, komu vykvete na Štědrý den, se další rok splní všechna přání. Dříve to dělaly hlavně svobodné dívky, chtěly vědět, zda se konečně provdají.

Večer před svátkem sv. Barbory chodily po vsi trojice dívek, „barborky“. Byly bíle oděné a měly přes obličej sčesané vlasy nebo bílý závoj. Svůj příchod do stavení ohlašovaly zvoněním nebo šleháním metly na okno. Jedna z dívek držela v levé ruce košíček s jablky a ořechy pro hodné děti a v pravé ruce metlu pro zlobivce.

Podle vyprávění posílal Barborky na zem sv. Petr po zlatém provazu.

„My Barborky jsme, z daleké země jdeme a dárky vám neseme. Neseme, neseme velice to krásné. Kdo se s námi modlit bude, tomu je dáme. A kdo nebude, tomu hodně nalupáme.“

Svátek svatého Mikuláše – 5.12.

Svatý Mikuláš je patron námořníků, rybářů a hlavně dětí. Biskup Mikuláš žil na přelomu 3. a 4. století.

Jedna z legend vypráví, že hodil třem dívkám okny sáček s penězi. Jejich rodina se tak zbavila dluhů a dívkám zbylo ještě i na věno.

Postava sv. Mikuláše je spojena s dáváním drobných dárek dětem. Stal se předlohou Santa Clause.

Svátek svatého Ambrože – 7.12.

Zvyk spojený s jeho svátkem je u nás už téměř zapomenutý.

Sv. Ambrož vystudoval práva, žil ve 4. století. I když nebyl pokřtěn, stal se pro svou dobrosrdečnost

biskupem. Jeho atributy jsou úl a metla. Jako malého ho prý napadl roj včel, nijak mu ale neublížil.

Tam, kde mají kostel zasvěcený tomuto světcí, se děti za soumraku shromažďovaly před kostelem a nechaly se přestrojeným Ambrožem honit. Ambrož měl na hlavě černou špičatou čepici se závojem a bílou košili. V ruce držel košík se sladkostmi. Při

honičce pamlsky ztrácel a děti chytal.

Svátek sv. Lucie – 13.12.

Dívka jménem Lucie žila ve 4. století. Její rodiče byli velmi bohatí a zámožní. Ona svůj majetek rozdala chudým a odmítla všechny nápadníky. Rozhodla se žít jako křesťanka. Jedna z legend vypráví, že si sama vypíchla oči, aby odradila pohanského nápadníka. Jako zázrakem jí byl zrak navrácen již druhý den.

Je patronkou švadlen, sklenářů a brusířů. Bývá vyobrazována s mečem, se svítilnou a miskou, na které jsou vidět dvě oči.

V předvečer svátku chodily Lucky kolem stavení.

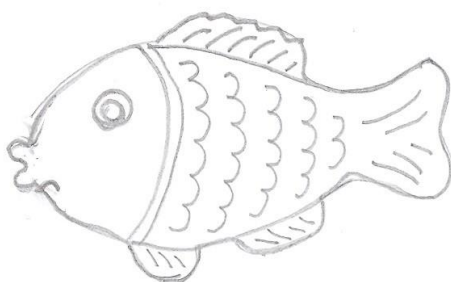
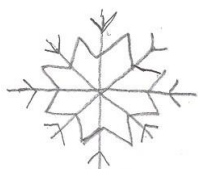
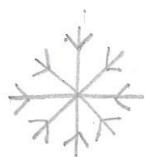
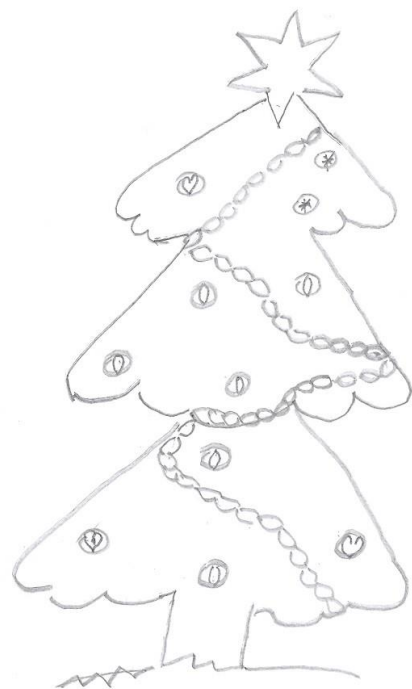
Byly bíle oblečené, měly zahalený obličej a dlouhý ptačí zoban. Chodily s nožem v ruce, aby zlobivým dětem a dětem, které se nepostily, rozpáraly břicho.

U nás je s jejím jménem spojována pranostika: „*Sv. Lucie noci upije, ale dne nepřidá.*“

Vánoční

noviny

vydavatelství 7. A

Hledá se EMA

7.A hledá Emu, ženu středního věku. Je milá, laskavá, hodná, usměvavá a vždy nám se vším pomůže.

Milá Emo, pokud čtete tento vzkaz, tak se k nám vraťte, stýská se nám.

Vaše 7.A

Výroba domácí purpury

Vánoční purpura je směs bylin a koření s přidáním vonných esencí. Je to takové pot pourri, jen s tím rozdílem, že purpura se zahřívá a nechává se pomalu doutnat. Vůně je pak intenzivnější.

Přísady: aromatické byliny a koření
vonné olejíčky

*hřebíček, skořice, muškátový oříšek, levandule, meduňka, mateřídouška, tymián, rozmarýn, bazalka, šalvěj, pelyněk, majoránka, oregano
semena fenyklu, anýzu a kmínu
květ měsíčku, růží, chrpy, vřesu, heřmánku
jehličí*

listy eukalyptu, borůvek, malin, jahod, ostružin

Sušené ovoce se nedoporučuje přidávat, připalovalo by se.

Vonné olejíčky skořicový, mátový, hřebíčkový, vanilkový, citrusový, borovicový můžeme kombinovat.

Doporučuje se použití nejvíce dvou. Jejich vůně musí ladit.

Pomůcky:

1 uzavíratelná sklenice, plastová nádobka nebo pevný igelitový sáček

Postup:

Bylinky a koření smícháme a rozdrtíme. Můžeme použít i mixér. Směs nasypeme do nádoby nebo igelitového sáčku. Pak nakapeme vonný olej a směs dobře promícháme. Na hrst bylin se doporučuje asi 15-25 kapek olejíčku. Nádobu dobře uzavřeme a purpuru necháme 1-2 týdny odpočívat, aby se vůně bylin a oleje rovnoměrně rozložila.

Pálení purpury:

Purpura by neměla hořet plamenem, ale pouze doutnat. Působením tepla se aromatické látky lépe uvolňují. Purpura se dá pálit v nádobce aromalampy, na železném plátu sporáku i na sklokeramické desce nastaveného na nízkou teplotu.

Směs nenechávejte bez dozoru!

Recept na vánoční čokoládu

Ingredience: 250g cukr moučky, 2 lžíce vanilkového pudinkového prášku, 1 balíček vanilkového cukru, 125 g sušeného mléka, 250 g 100% ztuženého tuku

Tuk vložíme do nádoby a nad párou jej necháme rozpustit. Přidáme cukr, pudinkový prášek, vanilkový cukr, sušené mléko a směs vymícháme dohladka.

Hmotou plníme formičky podle vlastního výběru. Pěkně vypadají menší tvary. Čokoládu stačí nechat jen ztuhnout a později ji z formiček lehce vyklopit.

Vánoční bílou čokoládu můžeme použít i jako polevu na různé druhy cukroví.

Napsal T. Pilát

Naše česká rarita – roráty

Roráty jsou nábožné zpěvy určené speciálně pro ranní adventní mši, která se zahajuje ještě před svítáním.

Od koled se liší tím, že vyjadřují očekávání narození Ježíše Krista a přípravu na tuto událost.

Rorate, coeli desuper znamená rosu dejte nebesa zhůry. Roráty jsou tedy ranní rosou předznamenající jasný den, narození Krista.

Tyto mše byly zavedeny již v době Karla IV..

Víte, co znamená slovo advent?

Slovo advent je odvozeno z latinského adventus – příchod.

Doba adventní byla dobou přípravy na vánoční svátky.

Už od 11. století se její doba ustálila na 4 týdny před Štědrým dnem.

Byla časem půstu, rozjímání, zklidnění. Byly zakázány zábavy, tanec, zpěv.

H. Machová

TIPY NA DÁRKY :)

Nevíte, co koupit či vyrobit za dárky k Vánocům? Mám tu pro Vás pár tipů!

MÁMA: Já osobně bych mamce dala nějaké potřebné věci do kuchyně, jako např.: sadu příborů, formičky na pečení, kráječ na cibuli nebo třeba koření. Pokud, ale nechcete nic kupovat nebo spíš nemáte peníze, tak si myslím, že každou mamku nejvíce potěší vlastnoručně vyrobený dárek.

TÁTA: Abych pravdu řekla, každý rok váhám, co bych tátovi koupila. A proto si vždy udělám čas, zajdu si do nákupního centra a tam mne vždy něco napadne. Letos jsem koupila modré obyčejné tričko, protože ty má táta nejradši a myslím si, že těch nikdy není dost.

SESTRA: Starší sestře vždy dávám to, co má ráda a co skoro každý den používá. Sice sestře dávám menší dárky, ale zase je jich více. Např.: řasenku, rtěnku, make-up, odličovací potřeby, no prostě kosmetiku. Pokud máte mladší sestru, tak si myslím, že stačí koupit nějakou panenku a bude určitě spokojená.

BRATR: Mladšímu bratrovi bych koupila nějakou hračku, třeba autíčko, dětské pistole, která střílí barevné kuličky, no prostě to, co ho zrovna baví. U staršího bratra je to těžší. Ale asi bych mu dala tričko, na kterém je napsáno něco srandovního např.: "Jsem zlobivý kluk".

BABIČKY: Babičkám vždy něco vyrobím, protože to je nejvíce potěší. Pokud Vás nebaví něco vyrábět, tak zkuste vymyslet nějakou básničku, ve které je napsáno, jak je hodná, šikovná a jak moc ji máte rádi. Jestli Vás ani tohle nebaví, tak jí kupte třeba něco do domácnosti.

DĚDEČKOVÉ: Každý rok se trápím, co mám dědečkům koupit, ale většinou jim dám něco podobného jako tátovi. Prostě obyčejné, pohodlné tričko. Někdy jim, ale třeba koupím hrníček nebo skleničku, na kterých jsou nakreslené zvířátka nebo nějaká hezká příroda, protože skoro každý děda má rád přírodu.

KAMARÁDKY: Kamarádkám vždy dávám něco podobného jako sestře. Což je právě ta kosmetika (lak na nehty, nějaké oblečení). A protože skoro každá holka má plnou postel plyšáků, tak nějakého roztomilého plyšáka.

KAMARÁDI: U kamarádů to mám také stejné jako u bratrů. Srandovní tričko, čepici, a protože kluci z naší třídy si rádi lakují nehty, tak nějaký barevný lak na nehty :D

Doufám, že jsem Vám alespoň trochu poradila a jestli máte jenom nějaké maličkosti, tak si z toho nic nedělejte, protože o Vánocích je stejně nejdůležitější, abychom byli s těmi nejbližšími. A já už Vám jen přeji veselé Vánoce a hodně štěstí do nového roku!)

Pátrá, radí, informuje vaše Leona

Vánoční Fantom

Tomáš Dobřichovský

Všechno to začalo v pátek 18.prosince 2015. Schylovalo se k půl dvanácté a žáci VII.A si předávali dárky a popíjeli čaj. Jenom pohoda, klid a poslech koled (nápad paní učitelky).

Nebylo to tak idylické, jak to vypadalo.

Už dlouho vedení školy řešilo předčasné vyhlášení vánočních prázdnin, původně byl termín plánován na 11.prosince.

Objevily se totiž záhady: odemčené dveře, o kterých učitelé tvrdili, že je zamkli, vytrhané kabely, rozbité rozvaděče elektriny.

Konspirační teorie o duchách. Začalo to svědectvím pana M. Steckoviče, kterému žáci říkají Stecík. Ten řekl paní ředitelce, že se někdo v černém plášti potuluje po chodbách. To si prý někdo z žáků dělá legrácky, situaci zlehčovalo vedení.

Zpět do příběhu. Když Dominika K. vypila už pátý hrnek svého oblíbeného čaje, potřebovala si odskočit. Sotva vešla do kabinky, uslyšela lehké kroky, jako by NĚCO vážilo pár gramů. Kličovou dírkou zahlédla černý plášť. Jenom zavřela oči a strnule čekala, až NĚKDO otevře dveře. To něco vyplašily holčičky z první třídy. Po tvoru zbyla jen lehká studená mlha. Dominika bez ohlednutí prosvištěla školní chodbou do třídy. Svěřila se kamarádkám, ty to řekly klukům. Vlastně to věděla celá třída. Půlka jí stejně nevěřila, až na třídní.

Ovšem lidé, kteří jí věřili, začalo přibývat po další události. Stala se KMD v autobusu. Najednou řidič prudce zabrzdil. Paní učitelka Richterová se ptala, co se stalo. Podívala se ven. Řidič i ona zkoprněla. Uviděla před autobusem postavu v černém plášti, jak pomalu zvedá levou ruku na znamení zastavení. Náhle se postava začala rozptylovat jako mlha a rozpouštět se. Když se vyděšená učitelka zeptala dětí, zda viděly přízrak, dostala odpověď, že ne. Děti viděly jen zamlžené přední sklo. Do třetice všeho tajemného. Večer po příjezdu KMD si uklízečky všimly, že dvířka od hlavního rozvaděče jsou značně poničená. Školník slíbil opravu, ale záhadně onemocněl. Měl teplotu, střevní potíže a halucinace. Zjevoval se mu vánoční stromeček, černý plášť a komín. Nemoc postihla i další přivolané opraváře. Děly se zvláštní věci. Kamery se začaly samovolně vypínat a některé vypověděly službu.

Paní učitelka Greňová objevila starou knihu, když dělala místo v nově zřízené třídní knihovně. V knížce našla malý deníček. Další den třídní vyprávěla žákům příběh. Deník prý patřil jednomu žaku, který školu navštěvoval v roce 1919. Jmenoval se Jarmil Patějkov. Jarmil si do něj zapisoval všechno, co ve škole prožil. Ale nedokončil ho. Stala se mu nehoda. Do Vánoc zbývalo jen málo dní a ve škole začalo hořet. Jarmilova třída musela přeskákat přes plameny. Jen jedna dívka se bála. Jarmil se pro ni vrátil, zachránil ji. Sám tam zůstal. Jeho matka na konci deníku říká, že jeho duše nenajde klidu, dokud komín, který mu vzal život, nespadne.

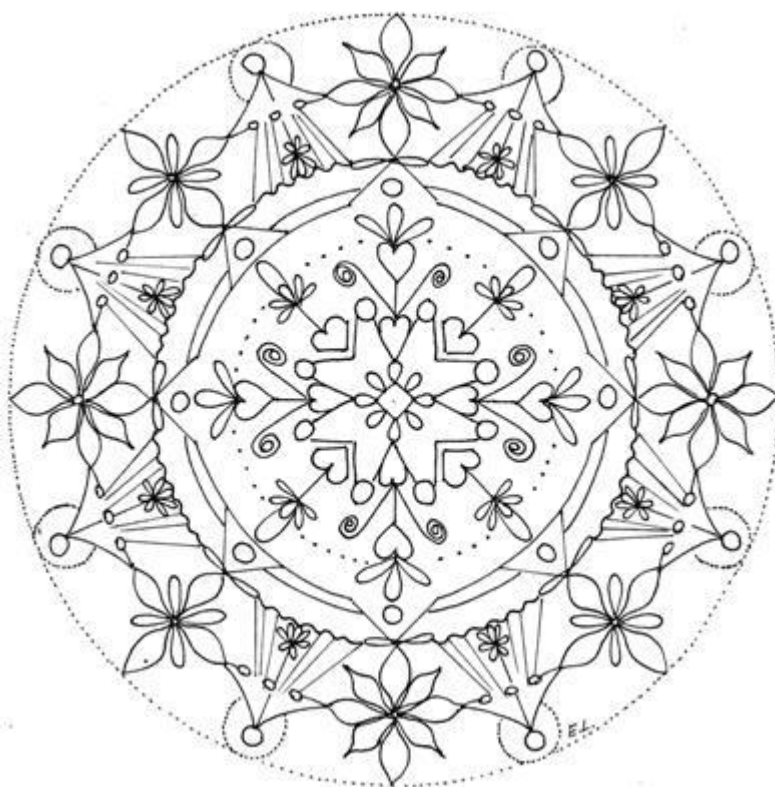
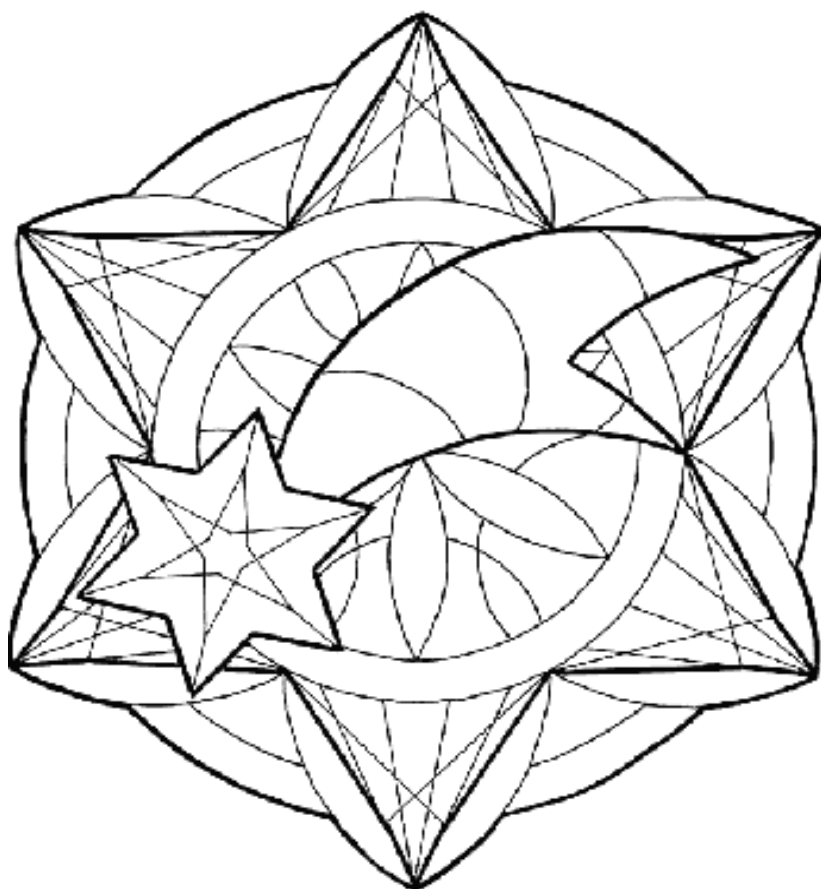
Ředitelce se učitelka nesnažila nic říct. Přesto pár dnů na to se komín boural, byl v havarijním stavu a ohrožoval okolí.

Učitelce se hned zdálo vše povědomé. Snad ta bytost byla jen duch, který se snažil žáky chránit. No pravdu se asi nedozvíme.

Jisté je, že školník se uzdravil a vše se vrátilo do starého režimu. Dokonce je na chodbách cítit purpura. Nikdo ji ovšem nezapálil.

Ve škole je příjemná vánoční atmosféra.

Vánoční mandaly a omalovánky

Vánoční mašle

Kateřina Dušková

Budete potřebovat asi 80 cm dlouhou stuhu 2 cm širokou a tenkou stužku na svazování. Pokud chceme dvoubarevnou mašli, připravíme si 2 stuhy odlišných barev.

Stuhu,nebo obě omotáme kolem dlaně asi 5x.Sundáme z dlaně.Chytneme prsty v půlce a vytvoříme 8.Přeložíme na půl, dobře v půlce přehneme a přitlačíme.V přehybu odstříhneme růžek na koso.Zastříhneme na obou stranách tak,abychom stuhu neprostřihli,ale jen ji zúžili.Znovu rozevřeme.Svážeme tenkým proužkem stužky uprostřed.Znovu přehneme a zastříhneme.Očka mašle nastříhneme po obou stranách asi 3 cm.

Mašle je hotová.

VÁNOČNÍ ROSTLINY

Jmelí

Jmelí bílé (*Viscum album*) je vidličnatě rozvětvený, stálezelený parazitický keřík. V korunách jehličnatých i listnatých stromů vytváří kulovité trsy, jejichž stáří může dosahovat až několika let.

Jmelí hrálo důležitou úlohu v životě našich předků. Keltové věřili, že rostlina léčí všechny nemoci a odstraňuje neplodnost u lidí i u zvířat. Druidové oblečení do bílých říz jmelí odřezávali z dubů zlatými srpy a zachycovali je do bílých roušek. Aby znásobili kouzelnou moc rostliny, obřad prováděli jen za určité fáze měsíce.

Křesťané si zase vyprávěli, že jmelí bylo původně mohutným stromem. Z jeho větve prý Josef vyřezal pro Ježíška kolébku. Římané pak strom porazili a z jeho kmene byl vyroben kříž, na němž byl Ježíš ukřižován.

Vybrala A. Frýbová

Štědrý den a dny v týdnu v letech 1995-2015 (zpracovala S. Kučerová)

Rozhodla jsem se zpracovat statistiku, ze které vyplýne, který den v týdnu připadl na Štědrý den vícekrát.

Pondělí	3x
Úterý	3x
Středa	4x
Čtvrtek	3x
Pátek	3x
Sobota	2x
Neděle	3x

Proč zvítězila středa?

Počtem zamíchaly přestupné roky v letech: 2012, 2008, 2004, 2000 a 1996.

Vánoční stromeček

Vánoční stromeček je jedním z hlavních symbolů Vánoc.

Zdobení stromku pochází z území dnešního Německa. Stromek se zavěšoval špičkou dolů.

Původně byl zdoben jablky, ořechy a jinými potravinami.

V 18.století se na stromek začaly přidávat i hořící svíčky, které byly dnes nahrazeny elektrickým osvětlením.

První písemná zmínka o zdobení vánočního stromku pochází z roku 1570 a je zaznamenána v brémské kronice.

Poprvé u nás vánoční stromek postavil v roce 1812 ředitel pražského Stavovského divadla, Jan Karel Liebich.

Jedním z nejslavnějších českých vánočních stromů je 24 m vysoký smrk z Beskyd, který zdobil o Vánocích roku 1999 vatikánské Svatopetrské náměstí.

Vánoční stromek symbolizuje rajský strom, z něhož Adam a Eva utrhli zakázané ovoce. Zelené větve symbolizují život, světlo svíček příchod Spasitele.

Stromeček se zásadně strojí buď v noci z 23. prosince na 24. prosince anebo přímo na Štědrý den, protože jinak to prý přináší smůlu.

Vánoční stromeček by se měl odstrojovat 6.ledna na Tři krále.

Zdobí se živý či umělý stromeček.

Sestavila Tereza Machová VII.A

Převzato z internetu

Lidové vánoční zvyky

Lití olova

Lití olova patří k nejstarším vánočním zvykům. Ukazovalo, co vás čeká v následujícím roce.

Potřebujeme k němu mísu s vodou, dvě vařečky, lžíci a olovo. **Pozor na ruce a oči, olovo může vystříknout.**

Při lití olova záleží na naší fantazii, co si pod tvarem odlitku představíme.

Význam základních tvarů odlitého olova:

čáry rovné – spokojený, klidný život

čáry vlnité – nejasnosti, zmatky

půlkruh – falešný přítel, zrada, rozchod

kruh – dědictví, finanční zisk

dva kruhy – svatba

porušený kruh – zklamání, špatné zdraví

ovál – sňatek z lásky

čtverec – harmonický život

trojúhelníky – štěstí v podnikání

kříž – smrt

dva kříže – zajištěné stáří

hvězdy – úspěch ve všem

květiny – láska, rodinné štěstí

stromy – dlouhá cesta

Krájení jablka

Jablko se rozkrájí po štedrovečerní večeři.

Jablko s jasně zřetelnou hvězdičkou v jádřinci znamená zdraví po celý příští rok.

Nehezka hvězdička v jádřinci napadená červem znamená nemoc.

Jádřinec ve tvaru kříže věští smrt. Této věštby se nemusíte bát. Stačí, když si vyberete zdravé a velké jablko a rozříznete jej ve středu kolmo ke stopce.

Jablko a zápalky

Tato tradice patří mezi věštecké, kdy dívka řešila dilema a vybírala si mezi několika nápadníky. Vezme se jedno jablko a tři zápalky. Zápalky se zapichují do jablíčka s myšlenkou na určitého mládence. Pak se všechny zápalky zapálí, a ta, která hoří nejdéle, představuje toho pravého nápadníka.

Pouštění lodiček

Několik vlašských ořechů se rozpálí a do prázdných polovin se připevní maličká svíčka pomocí nakapaného vosku. Ořechová lodička se zapálenou svíčkou se vypustí do lavoru s vodou. Její plavba předpovídá budoucnost toho, kdo ji vypustil. Když vydrží dlouho svítit, čeká ho dlouhý a šťastný život. Jestliže se lodička pustí na volnou vodu, dotyčný se vydá na cesty, když se lodička drží u břehu, zůstane doma.

Zlaté prasátko

Jedná se o tradici, že pokud prasátko, které zaručí příští

vydržíte celý Štědrý den nejíst, tak uvidíte zlaté dobrou úrodu.

Kapří šupina

Traduje se, že ten, kdo si následující rok štěstí i dostatek zabránili nouzi.

schová šupinku pod talíř, bude mít po celý peněz. Řada lidí nosí šupinku i v peněženke, aby

Jmelí

Lidé si jeho zelené, postříbřené či pozlacené lístky nejčastěji připevňují na lustr, nebo nad dveře. Pod jmelím má muž právo políbit jakoukoli dívku.

Darované jmelí nosí štěstí. Čím více má jmelí bobulek, tím větší štěstí budete mít.

Barborka

Barborku představují třesňové větvičky nebo větvičky zlatého deště. Dívka, která se chce vdát, musí větvičky natrhat na svátek sv. Barbory až po setmění. Když barborka na Štědrý den rozkvetne, dívka najde svého ženicha. Pro větší efekt je potřeba, aby děvče větvičky zalévala vodou nošenou v ústech.

Slaneček

Před spánkem snězte celého slanečka. Potom, než si půjdete lehnout, už nesmíte promluvit. Ve snu by vám měl k uhašení žízně podat sklenku vody váš budoucí manžel.

Připravil O.Sinta

ZASNĚŽENÝ EXPRES

(Maureen Johnsonová)

Byl večer před Vánoci.

No, přesněji řečeno, bylo odpoledne Štědrého dne. Ale než se vrhneme přímo do teplajícího srdce akce, vyřídíme přímo jednu věc. Vím totiž ze zkušenosti, že kdyby to vyplavalo později, odvedlo by to vaši pozornost tak, že byste už vůbec nevnímali, co říkám.

Jmenuju se Jubilee Douglasová. Nechte si to chvilku projít hlavou. Vidíte? Když vám to řeknu hned, není to tak zlé. Ale teď si představte, že bych to na vás vyklopila v polovině nějakého příběhu (a takový teď přijde): „Mimochodem, jmenuju se Jubilee.“ Byli byste úplně vedle.

Já si uvědomuju, že Jubilee je jméno spíš pro striptérku. Nejspíš si myslíte, že tancuje u tyče nebo tak něco. Ale ne. Kdybyste mě viděli, dost rychle by vám došlo, že striptérka nejsem. Na hlavě mám krátké černé mikádo. Nosím brýle nebo kontaktní čočky, tak půl napůl. Je mi šestnáct, zpívám ve sboru, chodím na matematický kroužek a hraju pozemní hokej.

Moje jméno s tímhle příběhem dost souvisí. Jak už jsem říkala, bylo odpoledne Štědrého dne a já měla zase jednou pocit, že mě život ...má rád. Byla jsem doma sama a bylo tam příjemně útulno.

Připravila jsem si na večer nové oblečení. Uvařila jsem si latté s vaječným koňakem. Všechny dárky byly připravené a zabalené.

Znáte Santovu vesničku Flobie? Santova vesnička od firmy Flobie tvoří podstatnou část mého života. Je to série keramických domků a jiných věcí, ze kterých se dá sestavit městečko. Rodiče je sbírají od mého narození.

Rozhodla jsem se, že rodiče pojedou navštívit a strávím Vánoce s nimi, místo toho, abych byla se svým přítelem Noahem. Šla jsem si rychle zabalit a vyrazila jsem na nádraží. Koupila jsem si jízdenku a čekaa, až přijede vlak. Nikdy dřív jsem ve vlaku nešla. Byl mnohem vyšší, než jsem si představovala.

Jen co jsme vyrazili, zavolala jsem pochopitelně Noahovi. Když to vzal, slyšela jsem v pozadí veselý rámus. Ozývaly se koledy a cinkání talířů. Snažila jsem se mluvit pokud možno vtipně, jako by celkem o nic nešlo – hlavně proto, abych se nerozbrečela ve vlaku plném lidí.

Připadaa jsem si v tom vlaku strašně sama – tak nepřírozeně sama, tak divně. Ve vlaku byla tma a nevlídno, ale nezdálo se mi, že by se to zlepšilo, kdyby rozsvítili. Hrábla jsem do batohu, abych se podívala, co jsem v tom spěchu stačila popadnout. Zjistila jsem, že na cestu, která mě čeká, jsem zoufale nevybavená.

Asi dvě hodiny jsem koukala z okna, jak slunce zapadá, jak se bonbónkově růžové nebe mění ve stříbrné a jak začíná padat první sníh. Sníh padal čím dál víc a prudčeji, až úplně zakryl výhled. Hnal se ze všech stran, dokonce i ze spodu. Když jsem na to koukala, motala se mi hlava a zvedal žaludek.

Neměla jsem co jiného dělat, a tak jsem vstala a vyrazila do jídelního vozu. Obsluhující mě informoval, že už nemá nic než pár kousků pizzy, dva muffiny a pár čokoládových tyčinek. Tak jsem si koupila pizzu a šla si sednout.

Vlak se hodně otřásl, i když jsme zpomalili. Vítr do nás pral z obou stran. Pizzu jsem nechala ležet a spálila si rty o horkou čokoládu.

„Máš tady volno?“ zeptal se nějaký hlas. Zvedla jsem hlavu a zjistila jsem, že nade mnou stojí nápadně krásný kluk. Měl delší černé vlasy, vysoké lícní kosti. Na sobě měl tenkou džínovou bundu. Zrovna si koupil kelímek kávy a držel ho v rukou dost soustředěně.

„Jasně,“ odpověděla jsem.

„Nechceš něco?“ zeptala jsem se. „Trochu jsem se zásobila, než všechno vyprodají. A ani nemám moc velký hlad. Té pizzy jsem se ani nedotkla.“

Chvilku váhal, ale jsem ji k němu přistrčila.

Pousmál se. „J8 jsem Jeb,“ představil se.

„Já jsem Julie,“ odpověděla jsem. Neměla jsem chuť poslouchat, jak si někdo dělá srandu z mého jména.

„Kam jedeš?“ zeptal se.

Neměla jsem vymyšlenou žádnou historku o rodičích, tak jsem mu řekla, že jedu za babičkou a dědou.

Vířící sníh divoce narážel do oken. Sněhový mrak narazil přímo do nás. Zrovna když jsem vstala, vlak prudce zabrzdil a vrhl nás vpřed záplavě horkých a studených tekutin. Slyšela jsem, jak všude po podlaze padají kufrы z držáků na zem. Všude po podlaze se válelo jídlo. Zapraskal amplion a hlas, který promluvil, se zdál upřímně otřesený – nebyl to ten klidný velitelský tón, který oznamuje stanice.

„Dámy a pánové,“ řekl, „zachovejte prosím klid.“ Průvodčí projdou vagony a zkontrolují, jestli nedošlo ke zraněním.“ Přitiskla jsem tvář na okno a viděla jsem jen sníh a obrysy nějakých budov. A ano byl to Gracetown.

Strojvůdce okamžitě zavolal pomoc, která nám pomohla. Potom se vlak opět vydal na svou cestu.

Vybrala D. C. Kraus

Štědrovečerní zvyky

Házení střevícem – svobodná dívka se postaví zády ke dveřím a hodí střevíčkem. Míří-li jeho špička ke dveřím, do roka se vdá.

Kapří řízek se musí sníst celý. V posledním soustu je údajně největší síla.

Vánočka Do vánočky se má zapéci zrno čočky. Věří se, že kdo ji najde, brzy zbohatne.

Málokdo také ví, že se na Štědrý den nesmí šít, plést ani prát, vše přináší smůlu.

Připravil J. Cipra a J. Kostka